СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 13. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 18-го СІЧНЯ 1950. — No. 13. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 18, 1950. VOL. LVIII.

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Дер. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свобода": BErgen 4-0807 / 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the U. S. of America FIVE CENTS Elsewhere

ВЕРХОВНИЙ СУД ПІДТРИМУЄ ПРАВО ДЕПОРТАЦІЇ НАТУРАЛІЗОВАНИХ ГРОМАДЯН

Вашингтон, 16 січня. — Верховний суд більшістю голосів 4 супроти 3, вирішив, що генеральний прокуратор: 1. може депортувати чужинців, засуджених за злочин, хоч би вони навіть були натуралізованими американськими громадянами; 2. може недопустити до Америки жінку американського вояка, якщо вона становить небезпеку для країни.

Оба рішення оперті на практичних випадках. Генеральний прокуратор дав наказ депортувати зі Злучених Держав Отта А. Вілюмайта, колишнього провідника німецько-американської організації, звісної під іменем „Джерман-Америкен Бунд". Вілюмайт, разом з іншими провідниками цеї організації, був свого часу засуджений на сім років тюрми за те, що підготовляв змову, як добувати й передавати Німеччині й Японії тайні військові документи для поразки Росії. Вілюмайт признався до вини в 1942 р. Він був видавцем органу Бунду, приїхав з Німеччини в 1925 р. і в 1931 став американським громадянином. В 1944 р. йому відібрано громадянство тому, що він дістав його підступно. У 1946 уряд депортував його як небезпечного чужинця. Другий подібний випадок був з Рішардом Айхенлявбом, власником ресторану в Ню Йорку, в якому сходилися німецькі агенти. Він був засуджений як нереєстрований чужинний агент, позбавлений громадянських прав і висланий до Німеччини. Третя справа відноситься до німки Еллен Кнавф, яка вийшла за американського вояка в Франкфурті, у Німеччині.

ПРЕЗИДЕНТ ДОМАГАЄТЬСЯ КОНТРОЛІ УРЯДУ НАД ПРОДУКЦІЄЮ ГУМИ.

Вашингтон. — Президент Труман звернувся до конгресу дати йому право контролі над продукцією й орудуванням штучних гумових матеріялів на найближчих десять років, на випадок краєвої необхідности. Це мала б бути така контроля, яка існувала за минулої війни. Попередній закон в цій справі вигас в 1948 р.

ДЕНГАМ ЗА ЗАБОРОНУ ВУГІЛЛЯНИХ СТРАЙКІВ.

Вашингтон.—Роберт Н. Денгам, голова бюра генерального дорадника в Краєвій Раді Робітничих Відносин, рішився звернутися до федерального суду з домаганням, щоб покликати до відповідальности Джана Л. Луїса і майнерську юнію за нелад у страйковому русі в теперішньому часі. Якщо Білий Дім не вмішається в цю справу, вона появиться в суді впродовж біжучого тижня.

До приспішення жалоби причинилося положення серед майнерів. Від кількох днів „літаючі пікети" обсідять шість стейтів і виганяють з роботи майнерів, які являються до роботи. Яких 70,000 вуглекопів опинилося без праці внаслідок такого насилля, а юнія стратила контролю над ними. Підприємці відмовляють вуглекопам кредиту в своїх крамницях під замітом: „Нема праці, нема кредиту". Головним осередком копального неладу є околиця Питсбурга.

УРЯД ЗАСЕКВЕСТРУВАВ ФАБРИКУ ЗА ПОБОРИ НА СУСПІЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

Ню Йорк. — Незвичайний крок зробило бюро федеральних податків, щоб спонукати підприємця до передання федеральному скарбові податків і оплат на суспільне забезпечення, яке підприємець побирає від робітників при виплаті платні. За призбирані й непередані скарбові федеральні належитости бюро засеквеструвало фабрику Алфреда Бунарда в Лонг Айленд Сити під Ню Йорком. Урядовець з податкового бюра прийшов до фабрики і там прибив на кожній машині та іншім статку напис: „Забрано колектором федеральних податків на підставі варанту колектора Джозефа Марсела". Після того відтято електрику і замкнено двері фабрики.

ПРОКУРАТОР ПОКІНЧИВ ДОКАЗИ У ПРОЦЕСІ ПРОТИ БРИДЖЕСА.

Федеральний прокуратор, який переводив в процесі проти Гері Бриджеса у Сан Франсиско, несподівано заявив у суді, що „уряд скінчив". Це викликало гостру лайку адвокатта оборони проти прокуратора Джозефа Доногю. Адвокат Вінсент Галіган, закинув йому підступну тактику і назвав його заступником ґенґстера з нюйорського півсвіту, Френка Костело і заступником одного з „пятьвідсотковців", Джана Марагона. Донегю прохав суддю Джорджа Гарріса взяти його в оборону перед нечуваними напастями адвоката. Суддя звернув увагу присяжних суддів, що перепалка між адвокатами не має місця в суді і не повинна мати впливу на рішення. Бриджес обвинувачений в кривоприсязі при вибиранні громадянських паперів, коли то він заявив, що не належить до Комуністичної партії. Прокуратор доводить, що Бриджес був комуністом ще перед тим. Оборонці приготовлялися дати відправу новим свідкам прокуратора, а міжтим мусять поставити вже своїх свідків.

ПРЕЗИДЕНТ „ФАРМЕРОМ ПРИ ВЕЛИКІЙ РОБОТІ".

Вашингтон.—Президент Труман сказав жартом на обіді урядовців Банку Федеральної Резерви, що „я не маю рогів і банкири не мають причини боятися моїх плянів, а моя відповідальність за долю країни покривається з відповідальністю банкирів". Перейшовши до поважного тону у своїй промові, Труман вияснив свою ролю в господарці країни. Він заявив, що він змагає до „миру в світі, світового добробуту і добробуту всього народу". — Заки він почав свою промову, він сказав, що він є „тільки фармером з Мизурі, який не мав щастя і тому мене перекинули на велику роботу".

ЗА ВІДЛОЖЕННЯ ВИРОБУ НОВОЇ АТОМОВОЇ БОМБИ ДО НОВИХ ПЕРЕГОВОРІВ

Вашингтон, 16 січня. — Високі урядовці, включаючи й предсідника Комісії Атомової Енергії, натискають на президента Трумана, щоб він зробив ще одну спробу заключити умову в справі атомової бомби з Совєтами, заки Америка почне виробляти нову, страшнішу, атомову бомбу ніж теперішня. Нова бомба мала б бути вироблена з атому водня (гідрогену) і вона була б тисячу раз сильніша ніж бомба, яку продукують з атому урану. Дейвид Ліліентал, голова Комісії Атомової Енергії, належить до групи урядовців, які стоять за віднову переговорів з Росією. Мабуть тому президент Труман прохає Ліліентала відложити виконання своєї резиґнації з головства в комісії, щоб можна його вжити як знавця в міжнародних переговорах. Коли б таку конференцію скликано, тоді прийшла б на чергу ціла низка питань про заборону зброї, яка ширить масове знищення людей. Президент Труман має виявити своє становище в цих справах вже незабаром.

ДВОСТОРОННІ УМОВИ В СПРАВІ ПОСТАЧАННЯ ЗБРОЇ ДО ЕВРОПИ

Вашингтон. — Двосторонні умови з вісьмома країнами, приналежними до Північно-Атлантійського Оборонного Пакту, в справі постачання зброї, виготовлені і мають бути підписані найближчого тижня. Постачання зброї мало початися в грудні м.р., потім відложили цю справу до січня, а дальше рішили, що треба заключити обосторонні умови між Америкою й кожною державою, яка схоче користати з готової зброї й амуніції, що тепер замагазиновані в Злучених Державах, вартости біліона долярів. Труднощі робить тільки Англія, яка має свої специчні застереження.

Переговори з Канадою ще не викінчені. Щойно приїхали канадські делегати до Вашингтону для складення точних умов. Надіються, що конференція покінчиться за два дні.

ДОПИТИ АЧЕСОНА В СПРАВІ КИТАЮ ВІДЛОЖЕНІ

Вашингтон. — Сенатор Джордж виявви, що допити секретаря стейту Діна Ачесона в китайській справі почнуться наступного тижня. Хоч республиканці натискають на якнайшвидшу акцію, то неможливе це виконати якстій, бо є інші пильні справи на деннім порядку комісії закордонних відносин. Крім того з Китаю приходять нові вісті і їх треба взяти під увагу при вияснінні положення.

ВИЩА ЦІНА НА КАВУ ОБНИЖУЄ БРАЗИЛІЙСЬКІ ДОВГИ

Ню Йорк. У грудні зменшилися бразилійські довги в Злучених Державах на 18 мільйонів долярів внаслідок підвишки цін на бразилійську каву і її контролі при експорті до Північної Америки. Це можна завважати в розрахунках бразилійського кредиту в Банку Федеральної Резерви, де вирівнюють грошеві побори пятнадцяти великих нюйорських банків. Увесь бразилійський довг зменшився з $115,000,000 до $97,000,000.

ЕСПАНСЬКО-СОВЄТСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ

Мадрид, 17. січня. — Зі звичайно добре поінформованих джерел заявляють, що висланники ген. Франка в Парижі і Кайро ведуть від деякого часу інтензивні переговори зі совєтськими дипломатами в справі торговельного договору на багато мільйонів долярів. За совєтське збіжжя Еспанія платила б масовим постачанням свого вина, вовни та оливних оліїв. Стверджується, що Еспанія вже кілька місяців тому почала безпосередню торгівлю зі совєтськими сателітами. В дні 3-го листопада м. р. з Еспанії вислано до Чехословаччини неназвану кількість корку, а в грудні вислано перших 3,000 ґальонів оливного олію.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ В НЮ ЙОРКУ АКТИВІЗУЄТЬСЯ

Ню Йорк, 17 січня. Новостворений в Ню Йорку Літературно-Мистецький Клюб поступово розгортає вже свою систематичну роботу. В четвер 12-го січня відбулися сходини письменників, на яких обрано Бюро Секції в складі: Людмила Івченко, Вадим Лесик та Іван Керницький. Намічено плян праці на біжучий і наступний місяці. В найближчий четвер, 19 січня, відбудеться вгод. 7'30 ввечорі в домівці Т-ва б. Вояків при 101 Евеню „А", 1. пов. обговорення виставленої минулої суботи і неділі Театр-Студією Гірняка п'єси М. Понеділка „За двома зайцями". До участи в цьому Секція запрошує всіх своїх членів та прихильників мистецтва.

СЕН. БИРД ПРО ВИГЛЯДИ НА ВІЙНУ З РОСІЄЮ

Ню Йорк. — Сен. Гері Ф. Бирд з Вирджінії, промовляючи на обіді Інституту Великого Продажу в готелю Ню Йоркер, виявив наставлення департаменту стейту в справі війни з Росією. Підчас своїх відвідин в департаменті сенатор почув, що „нема причин боятися війни з Росією".

СОВЄТСЬКЕ РАБСТВО ДЛЯ РОБІТНИКІВ В КРАЇНАХ САТЕЛІТІВ

РОБІТНИКАМ ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ ЗМІНЮВАТИ МІСЦЕ ПРАЦІ ТА ВСТАНОВЛЯЄТЬСЯ НОРМИ

Відень, 17 січня. Вслід за цілим рядом введених вже „соціялістичних порядків" совєтського невільництва, країни совєтських сателітів в останньому проголосили основний невільничий закон теж для робітництва, забороняючи їм зміняти місце праці та встановлюючи постійно збільшувані „норми продукції. В Мадярщині, Болгарії і Румунії та частинно вже теж в Чехословаччині робітник не сміє змінити місця праці і порушення тих постанов каратиметься подібно як в Совєтському Союзі. Рівночасно ведеться сильна пропаганда за розгорнення „соціялістичних змагань" і „стахановщини". Заповідається, що протягом цього року система виробничих норм буде введена в цих країнах вже теж в сільському господарстві. Інтересно, що з нагоди 70-тих уродин Сталіна в цих країнах підганяли робітників до „вшанування" тої річниці окремими „виробничими досягненнями". Хто з робітників справді останніми зусиллями дав більше продукції, її встановлено йому тепер за „норму", яку він повинен виробляти кожного дня.

СОВЄТСЬКИЙ АМБАСАДОР ВЕРНУВСЯ ДО ТЕГЕРАНУ.

Тегеран, Іран, 17. січня. — Після дев'ятьох місяців неприявности, совєтський амбасадор Іван Саджиков вчора знову вернувся до столиці Ірану. Його привітала місцева совєтська колонія та представники совєтських сателітів.

ВИБОРИ ПРИЧИНОЮ НОВОЇ ЕКСПЛУАТАЦІЇ В СОВЄТАХ.

Москва, 17. січня. — Заповіджені вже на березень „вибори" до Верховної Ради СССР ціла совєтська преса використовує тепер знову до ще більшої експлуатації 200 мільйонів совєтських невольників. В пресі повно закликів, щоби цю нову виборчу комедію зустрічати новими „виробничими перемогами" та виконувати і перевиконувати з тої нагоди каторжні п'ятирічки перед часом.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР НА ІНАВГУРАЦІЇ ПОСАДНИКА БОСТОНУ

Бостон. (П.М.)—На інавгурації мейора міста Бостону в урочистій частині приймав участь український чоловічий хор „Кобзар" під управою п. Жилихівського. Хор відспівав американський гимн. Новообраний посадник м. Бостон, Джан В. Гайнес, склав присягу на вірність державі, стейтові і місту. Після цієї урочистости хор відспівав ще дві пісні: Франкового „Коваля" і „Верховино...". Поважна публіка, зібрана у кілька тисяч на урочистість, серед якої займали місце високі представники держави, стейту і міста, нагородила співаків рясними оплесками. Це перший випадок в історії Бостону, що на таку урочистість запрошено українських співаків. З хором „Кобзар" мр. Гайнес познайомився в час виборів. Він загостив до домівки місцевого Українського Народного Дому, щоб виголосити перед українцями свою передвиборчу промову. В цей час хор переводив пробу і саме співав Франкового „Коваля". Пісня дуже припала йому до серця. Мр. Гайнес висловив своє задоволення піснею і співом хору та пообіцяв, коли його виберуть — він запросить хор на свою інавгурацію. Він дотримав слова. Українська пісня здобула розголос серед поважної американської громадськости.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ФРАНЦУЗЬКО-НІМЕЦЬКЕ НЕПОРОЗУМІННЯ В СПРАВІ СААРЩИНИ

Франкфурт, Німеччина, 17 січня. — Не зважаючи на всі заходи не тільки заінтересованих безпосередньо Франції і Німеччини, але й інших західних союзників, започаткувати політичний курс, що став би базою майбутньої французько-німецької приязні, яку вважається за передумову европейського об'єднання, противорічності між обома країнами в останньому почали загострюватися, цим разом в справі Саарщини. З кінцем минулого тижня французький міністер закордонних справ, Роберт Шуман, відвідав столицю нової Західно-Німецької Федеративної Республики, Бонн, та відбув наради з німецьким канцлером д-ром Аденауером. Шуман заявив тоді, що Франція є рішучо проти будь-яких рішень в німецьких територіяльних справах перед підписанням мирового договору. Аденауер зі свого боку теж не багато говорив, навіть в актуальній тепер справі Саарщини, яку Франція включила в свою господарську систему та заключує тепер на 50 років контракти зі саарською вугловою промисловістю. Шуман в Бонн заявив, що ці контракти можуть бути недійсні, якщоб так постановлено в майбутньому мировому договорі. Д-р Аденауер тепер, після виїзду Шумана, зі свого боку заявив, що Франція не має права заключувати будь-яких договорів зі Саарщиною в справі вугілля, бо західні союзники, між ними і Франція, погодилися, що вся власність колишнього Райху переходить тепер на власність республики, отже тим самим і копальні вугілля в Саарщині. Противорічності на цю тему продовжуються та використовуються пропаґандивно, що становить серйозну перешкоду для наладнання французько-німецької приязні. Британія і Злучені Держави з помітним неспокоєм спостерігають такий розвиток, посередньо рекомендуючи відповідний компроміс у цій спірній справі.

АКТУАЛІЗУЄТЬСЯ СПРАВУ ОЗБРОЄННЯ НІМЕЧЧИНИ.

Франкфурт, 17 січня. — З поінформованих джерел заявляють, що група 18 генералів і штабових офіцерів колишньої німецької Вермахт є дорадниками канцлера д-ра Аденауера в справах оборони, передумовою якої є необхідність відповідної ремілітаризації. З огляду на відсутність можливости тривкого миру та з огляду на факт, що Совєти в Східній Німеччині вже створили німецьку збройну силу, ці німецькі військові специялісти вважають, що західна Німеччина теж повинна мати свої власні оборонні можливості, яких не можна собі уявити без відповідної армії. Вони вважають за необхідне створення такої армії, яка була б менша кількістю в порівнянні зі совєтсько-німецькою, але ліпше вишколена і забезпечена відповідним американсько - британським вирядом. Головну ролю між цими військовими дорадниками канцлера Аденауера мав би грати бувший генерал Курт фон Мантойфель. Аденауер, крім того, домагається від західних аліянтів відповідних гарантій безпеки для Західної Німеччини. Франція вже мала погодитися на таку гарантію.

ПОШИРЮЄТЬСЯ СОВЄТСЬКА АКЦІЯ ПРОТИ КИТАЮ В О.Н.

Лейк Соксес, 17 січня. — Після демонстративного виходу совєтського представника зі засідань Ради Безпеки на знак протесту проти приявности в тій Раді представника національного Китаю, ця совєтська акція вчора поширилася на інші відділи Об'єднаних Націй і до неї приступили теж совєтські сателіти. Подібно як совєтський представник в Раді Безпеки домагався виключення з неї представника китайського націоналістичного уряду, тепер з такими самими домаганнями виступили польський представник в Комісії Людських Прав, совєтський представник в процедуральному комітеті Економічної і Соціяльної Ради і той же представник в комітеті для бездержавних. В усіх випадках совєтські пропозиції відкинено більшістю голосів.

ЮГОСЛАВІЯ КРИТИКУЄ СОВЄТСЬКУ АКЦІЮ В РАДІ БЕЗПЕКИ.

Београд, 17 січня. — Югославська преса гостро критикує совєтську акцію в Раді Безпеки в справі Китаю, стверджуючи, що демонстративний вихід совєтського представника зі засідання Ради не був подиктований інтересами китайської „народної демократії", тільки вузькими інтересами Москви.

СОВЄТИ ПЕРЕДАЮТЬ ҐЕШТАПОВІ КОНТРОЛЮ КОНЦТАБОРІВ В НІМЕЧЧИНІ.

Берлін, 17 січня. — Совєтський командант в Німеччині, ген. Василь Чуйков, проголосив, що всі концентраційні табори в Східній Німеччині, зі загальною кількістю 29,649 арештантів, тепер переходять під німецьку контролю. Це рішення видано після того, як Совєти зорганізували там вже місцеве НКВД у формі „народної поліції", сформоване переважно з був. ґештапівців.

ПОЧАЛИСЯ ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ У ФІНЛЯНДІЇ.

Гельсінки, 17 січня. — Вчора почалися у Фінляндії перші від 1937-го року „нормальні" вибори на президента. Фінці вибирають насамперед 300 виборців, які з черги в дні 15-го лютого мають вибрати президента, каденція якого триває шість років. Теперішній президент Паасіківі, хоча має вже 80 років, кандидує знову і вважається, що він має найбільші можливості перевибору.

ПРОҐРЕС В ПІДГОТОВЦІ НОВОГО УРЯДУ ІТАЛІЇ.

Рим, 17 січня. — Ачільде де Гаспері, іменований знову премієром після резиґнації минулого четверга, поінформував сьогодні президента країни про нові успішні заходи створити знову коаліційний уряд. Він висловив надію, що до нового уряду увійдуть ті самі чотири партії що були в попередній коаліції.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Hates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ДОМАГАЮТЬСЯ ПОЛІТИКИ ТВЕРДОЇ РУКИ

Чергове провокативне поведення китайського червоного уряду, себто загарбання консулярного будинку Злучених Держав в Пейпіні, що повинен би бути під дипломатичною охороною, вивів з рівноваги вже навіть Діна Ачесона, секретаря стейту, що то всіх взиває до спокою і рівноваги у відношенню до подій в Китаю. Негайне зарядження департаменту стейту, щоб покинули Китай усі американські дипломатичні урядовці, вказує наглядно, що відносини між Злученими Державами і червоним Китаєм увійшли в критичну фазу. Тайна конференція Ачесона з Сенатською комісією для справ закордонних у справі Китаю тільки підтверджує це критичне положення. Знов домагання певних кол американського громадянства, щоб Ачесон уступив зо становища секретара стейту, вказує, як дуже обурений американський нарід дотеперішньою уступчивістю уряду китайським комуністам, яка тільки заохочує їх до щораз більших зневаг Америки перед китайцями та всіми азійськими народами.

Що саме спонукує китайських комуністів так реагувати на американську угодову політику в Китаю, знає хіба Мао в Москві.. Бо ж Сталін диктує, Мао слухає, а в Китаю виконують. Те, що сталося з американським консулем у Мукдені й те, що діється тепер у Пейпіні і буде діятися у всіх містах Китаю і Азії взагалі, де тільки комуністична влада загарбає владу, було, є і буде на приказ Москви, чи за її директивами.

Москва буде понижувати Злучені Держави в очах азіятів, щоб таким чином витворити в них переконання, що не Америка є наймогутнішою державою в світі, а Совєтський Союз та, що Америка боїться Москви, а не Москва Америки. Є це психологічна підготовка Кремля на випадок війни з Америкою, а вона може зачатись в Азії. Але навіть й тепер, коли вся Америка обурена на китайських комуністів і відчуває таку глибоку зневагу, яку довго попамятає, ще далі піднімаються голоси перестороги, щоб не дати себе комуністам спровокувати і не зробити щось таке, що спричинило б війну. Так сильне наставлення американського народу до миру! Навіть ті, що називають американську політику зглядом комуністичного Китаю „політикою боягузів", бояться американської мілітарної інтервенції в Формозі, бо вона могла б викликати третю світову війну. З одного боку вони сильно критикують Ачесона та уряд за угодовість та безпляновість у відношенні до червоного Китаю, а з другого боку самі бояться, щоб одно гостріше дипломатично-мілітарне потягнення не спричинило нової війни. Проте події розвиваються в Китаю та Азії в такий спосіб, що Злученим Державам приходиться зривати навіть консулярні зносини з територіями, які займають комуністи. Подібне стається уже теж і з іншими державами, як от з Францією та Голандією, яким комуністи теж забрали їхні дипломатичні посілості.

В Америці уряд завжди оглядається на нарід і висондовує пильно публичну опінію, заки рішиться на якийсь радикальний крок. Ця публична опінія тепер уже виразно домагається ясної й твердої політики зглядом комуністичного Китаю й нової московської агресії в Азії. Теж престиж та інтереси Америки вже поважно загрожені. В таких випадках, звичайно, Вашингтон вміє показати теж і тверду руку.

ВІДЧУЖЕНІ ДІТИ

Відчуження дітей від батьків це таке явище в Америці, на яке виховники постійно звертають увагу. Та коли мова про американців різнонаціональних груп, які осідають як імігранти в Новім Світі, то це явище вважається майже — природним. Воно особливо впадає в вічі кожному европейцеві, який приїздить до Америки, прямо тому, що получене з відчуженням від мови, культури, звичаїв, традиції, а часто теж і від релігії своїх батьків. Такий новоприбулий не може, наприклад, надивуватися, як це могло статися, що навіть діти громадських діячів не йдуть слідами своїх родичів і не вживають їхньої рідної мови, не бувають на рідних імпрезах, не одушевляються геніями їхньої нації, чи взагалі не інтересуються країною, з якої прийшли їхні предки. З точки погляду новоприбулих ці діти „винародовилися", а властиво „звихнулися". Слово „звихнені діти" вживалося в Европі на означення таких дітей, які не пішли утертим шляхом, а шукали в житті чогось іншого ніж те, що творило підставу нормального життя й діяння.

В американських умовинах життя кожне перше американське покоління мусить переходити процес „звихнення". А це завважують самі батьки в таких моментах, коли приходиться пошанувати їхню традицію. Такі загальні свята, як українське Різдво, або Великдень, дають повно нагоди до помічень у цій справі. Це свята, з якими звязані споконвічні звичаї й обряди і яких нарушення вважається за гріх і тому легковаження їх збоку молоді спричинювало завжди поважні турботи старшій генерації. Боляче відчувалась відсутність молоді на таких концертах, як у честь Шевченка або на Листопадовому святі. Недавно тільки хористи і одиниці зпосеред української молоді приходили на такі імпрези. Це загально звісні факти хоч треба признати, що останніми роками вже сама молодь береться, тут і там, за різні культурні вистави, що є значним поступом.

Проаналізувати ці явища й найти для них відповідну зараду, дуже важко. Спроби роблено вже нераз і в тому напрямі. Можливо, що з приходом свіжих інтелектуальних сил можна буде зробити в цій ділянці і щось більше. Яка це складна справа з дітьми в Америці, пізнати найкраще по тім, що пише про виховання своїх синів п-ні Елінор Рузвелт, вдова по президенті Френклині Д. Рузвелті. Про її синів часто писали і ще пишуть газети при нагоді частих розводів чи різних фінансових трансакцій. Тепер деякі журналісти витягають наверх різні промахи синів великого батька. Мабуть на вияснення не завжди правильної поведінки синів пані Рузвелт у своїй недавно виданій книжці „Оце є тямлю" („Дис Ай Ремембер") заторкнула домашнє життя своєї родини і присвятила багато уваги відношенню синів до матері та батька. Вона розкриває наставлення батька до синів і пише, що її чоловік, Френклин, зовсім не займався вихованням дітей, держачись модерної засади, що діти повинні змалку привикати до самостійности і виробляти собі самі свій характер і світогляд. Френклин робив це теж із спротиву проти цього виховання, яке він самий дістав від своїх батьків, а яке він таврував як невільниче. Йому так дошкулили обмеження його родичів у дитячім віці, що він рішився дати якнайповнішу волю своїм дітям. Діти користали з батьківської системи і справді самі давали собі раду як могли. Коли ж часом сини, підо впливом матері, хотіли йти до батька за радами, Френклин назначував розмови своїм дітям цілком так, як назначував конференції постороннім особам, що хотіли полагодити якусь справу.

Раз підчас такого побачення з батьком у Білому Домі один син переповідав батькові свої особисті клопоти і хотів засягнути в нього поради. Та батько був зайнятий увесь час читанням якогось документу. Як син скінчив своє прохання, батько дав йому перечитати документ і прохав його видати про нього свій осуд. Син так і зробив, але коли вернувся до матері, заявив відверто, що більше до батька не піде. Щоб злагіднити обурення на батька мати мусіла довго перемовляти сина, одначе це багато не помогло. Вона стверджує, що діти мусіли самі мостити шлях у житті серед широкого й великого світу, в якому вони жили. Кінцеві замітки матері такі: Люди, які займають прилюдні становища, часто мусять занедбувати виховання дітей, а дітям не остається нічого іншого, як колись у майбутності радіти заслугами своїх батьків. Одначе в іншому місці пані Рузвелт згадує про потребу родинного виховання дітей, бо інакше діти не матимуть споминів з рідного дому і не будуть мати привязання до родини.

Для великого американця недостача виховання дітей може не нанесла завеликої шкоди родині чи суспільности. Для людей, що приїхали до Америки на постійний побут з іншої країни, їхня родина заступає їм усе, а в першу чергу давнє національне оточення. Тимто американець чужинного походження уже для свого власного добра мусить присвятити більше уваги вихованню своїх дітей. Та коли не мають змоги виховувати дітей багаті американці, бо на те не стає часу, чи не хочуть виховувати з таких мотивів, як це робив Ф. Д. Рузвелт, то що тоді казати про бідних імігрантів, яких ніч виганяє з хати і приганяє, так, що вони рідко тих дітей бачуть малими, а вже дуже рідко, а то й цілком ні, як вони підростуть і шукають розривки поза хатою. Проте, назагал беручи, ті бідні й звичайні люди, що прибувають сюди як імігранти, ще чи не найкраще виховують, на що вказує хочби кримінальна статистика, чи розводова. Діти сірої імігрантської маси українського роду не покривають неславою українське імя. Питання тільки в тому, як їм передати те, що є найдорожче для батьків, щоб вони теж тим дорожили і те заховали.

Іван Кедрин

Правда не потребує крику

Після вибуху революції в Україні у 1917-18 році, особливо тоді, коли Україна була острівцем розмірного ладу і спокою серед розколиханого моря російського хаосу, можна було чути в Україні на кожному кроці заяви новоспечених патріотів-малоросів: „Я українєц, з дєда прадєда украінєц і ужасно люблю неньку Украіну". Ясно, що ніодин українець, без уваги на свою партійну приналежність, своєї національности не вписував на вивісці та про неї не горлав на всіх заулках: було аж надто багато нагоди своє національне „я" доказувати ділом, тоді, коли свідомости того „я" було так мало і коли щойно народжувалась своя держава.

За 20 років існування Польщі від Версайського договору до другої світової війни мільйони злотих видано на проповідування польськости Львова. В усіх резолюціях усіх польських організацій на терені Галичини й поза нею, в усіх часописах, у безлічі книжок, брошур і всіляких публікацій повторювано заєдно „Львув — польске място". Водночас нікому з поляків і на думку не прийшло доказувати, що польським містом є Краків, чи Варшава, ба навіть Познань чи Торунь: це була так само всім ясна і зрозуміла правда, як не можна було найголоснішим криком заперечити правди, що „польські креси" не є польськими.

Коли провалився німецько-італійський тоталітарний режим і разом з поразкою цих двох держав страшного удару зазнала сама ідеологія вождівства, монопартійности й ексклюзивізму, почали сипатись такі признання до демократії і такі пеани у честь демократії, як цього не чула демократія від часів Атенської Республіки Солона, округло 600 років перед народженням Христа. Всі признавалися до демократії і як дві каплини води пригадували „тоже украінцев" з 1918. року.

Сьогодні ми є свідками досить кумедного явища на українсько-американському терені: голосного крику нових імігрантів про їхню громадську активність. Сам я належу до зовсім „нових", бо несповна „піврічних", але — признаюся — трохи моторошно стає від того активізму, голосно реклямованого словами. Ні, вибачайте, також ділами; основуванням безлічі нових організацій. Безумовно є між ними такі, які просто просились, щоб їх заснувати, втягаючи туди подібну організацію, що існувала вже раніше (напр. „Об'єднання б. вояків українців"); є і такі, що їх може ще треба би заснувати. Гін до організації — річ прездорова. Людей тягне до організованого гурту почуття спільноти чи то свого минулого, чи знання, чи духових заінтересувань чи світогляду. Але й у декого з „нових" є поважні сумніви і щодо способу і щодо потреби і щодо тривкости деяких організацій та мимохіть родитьсь скептицизм до тієї організаційної „радісної творчости". „Організація для організації", по зразку Кантівської теорії „ан унд фюр зіх", сама для себе, немає ніякого глузду, отже спершу треба знати потребу, практичну ціль її членів, а потім організуватись, а не навпаки. Коли повстає організація лікарів, щоб давати новоприїзшим лікарям усі інформації, служити їм своїми зв'язками у добуванні праці та дійсно бути осередком українського лікарського стану — то це в порядку. Коли українські інженери час до часу роблять з'їзди чи сходини, щоб погуторити у своому гурті та натішитись атмосферою праці на американському грун-

людей одного фаху, то це теж в порядку. Але коли ветерани преси, активні ще нині по редакціях українських часописів в Америці, або неактивні, але такі, які мають право до такої назви своїм минулим, раптом чують, що „повстає організація українських журналістів", то це не є в порядку. Правда, колись існувала теорія, що журналістом може бути кожний, хто вміє читати й писати, але може не варта тієї теорії переносити на американський грунт. Може не варта теж переносити на нього всіх титулів, що звучать ґротесково на тлі дійсних „джабів" (миття ресторанної посуди) утитулованих українських достойників. Просимо прийти колись під церкву на 7. вулицю в Ню Йорку, або на вулицю Френкліна у Филаделфії: коли прочуняєте від першого враження густої юрби і почнете ближче приглядатись та прислухуватись, то з усіх сторін будуть оббиватись об ваші вуха титули: „пан професор", „пан редактор", „пан меценас", „пан директор", „пан іспектор" і т. д. Здається, що з усіх існуючих організацій найбільше членів мала б „Професійна організація бувших директорів" та „Секція професійних голов".

Основування організацій це ще далеко не громадська активність. Коли зійдуться люди, приймуть статут, ухвалять резолюції, навіть відспівають національний гимн і розійдуться, похрипші від палкої дискусії, на те, щоб вибраний Виділ мав знамениту „залізну" тему для наступних загальних зборів чи ширших сходин: неплачення членами мінімальної членської вкладки, — то це наявний і яскравий доказ, що тієї організації не треба було: бо ті, що її заснували, не відчувають потреби дати їй підвалину матеріяльної екзистенції. Упадок жертвенности на громадські цілі, на такі цілі, що їх повинен би зрозуміти кожний свідомий громадянин, стоїть у відворотно-пропорційному відношенні до напливу до ЗДА нових імігрантів та їхнього галасу про громадську активність. Приїхало до ЗДА за останні два роки коло 25.000 українських імігрантів. Із них — скромно рахуючи — напевне кілька тисяч є свідомими і переконаними прихильниками Української Національної Ради. Чим вони доказали цю свою прихильність?! 15.000 імігрантів своє перебування в ЗДА завдячує ЗУАДК-ві. Скільки їх стало членами тієї організації і заплатило $5 річної вкладки?! А коли б це зробила лиш одна третина приїзших, то воно дало б капітал $15.000, який дав би змогу спровадити дальші т и с я ч і українців. Скільки високопарних слів говорять нові еміґранти про українську культуру та скільки насмішливих завваг піде під адресою культури „старих". Спитаємо: а скільки „нових" передплатило „Українську Загальну Енциклопедію", скільки їх стало передплатниками української преси?!

Скажете: не вимагайте від нової іміґрації грошей, бо вона ще їх не має. І ми себе цим аргументом потішаємо, дарма, що знаємо поіменно чимало-чимало наших земляків, які „грошей не мають", але заробляють, живуть і відкладають так добре, як цього не робили все своє життя. І тому потішаємо себе, що теперішній час не громадської активности, а громадської пасивности є часом перехідним і він минеться та зміниться на краще. Покищо стверджуємо, що є лише галас, який є запереченням правди. Бо правда крику не потребує.

ЧЕТВЕРТИЙ КОНГРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

22)

XVII. ПРОДОВЖЕННЯ ПРИВІТІВ

(Продовження)

Складаючи грошеві пожертви на працю УККомітету, поодинокі представники складають рівночасно привіти та висловлюють свої думки і побажання.

Роман Слободян, передаючи привіт від Українського Народного Союзу, каже, що вислухав теж всіх інших привітів і по них всіх каже своє „Амінь". Між привітами від поодиноких частин єдиної української землі не було привіту від Лемківщини, спостерігає п. Слободян. Вона, Лемківщина, тепер в неволі червоних поляків. Але український нарід ніколи не віддасть Лемківщини ані москалям ані полякам, якої краски вони й не були б. Сини українські Лемківщини були перші на американській землі, що співали „Ще не вмерла Україна", вони теж були між першими, що створили українську заморську твердиню — Український Народний Союз. На цьому Конгресі поодинокі представники складають свої побажання і пожертви. Український Народний Союз з усіми своїми відділами, зі своїм органом „Свободою" та всіми своїми членами, складає ці пожертви та дає свій вклад в це американсько-українське предпредставництво протягом цілого часу. Сам тільки головний уряд УНСоюзу протягом останніх чотирьох років дав на працю УККомітету 4,000 долярів. Він має окрему приємність зложити від УНСоюзу на працю УККомітету 1,000 долярів теж з нагоди цего Конгресу.

П-ні Олена Лотоцька вітає Конгрес від центральної управи Союзу Українок Америки. Жінки мають славу, що вони багато говорять, але хто інтересується ролею американсько-українського жіноцтва в нашому громадському житті, той напевно прийде до переконання, що вони теж не менше роблять. На цьому Конгресі вона не піддержить свого привіту великою сумою, бо тільки 25 долярів, але натомість до розпорядження Конгресові в його праці для народу вона складає 6,000 рук і 3,000 сердень зорганізованого американсько-українського жіноцтва.

Привіти продовжуються і тому, що щораз більше людей до них зголошується, предсідник д-р Сіменович зустрічає їх наперед коротким привітом: „скільки даєте?".

Провід Конгресом перебирає адв. І. Панчук та відкриває дискусію над звітами. Богдан Катамай ставить внесок прийняти їх без дискусії. Вив'язується дискусія на цю тему і вкінці прийнято пропозицію ред. Катамая.

XVIII. ЗМІНА СТАТУТУ

Адв. Степан Ярема від Статутової Комісії прочитує запропоновані нею зміни статуту УККомітету. Адв. Іван Панчук передає запропоновані зміни в українському перекладі. З виясненнями запропонованих змін виступають проф. Олександер Грановський та Юліян Ревай. Головні поправки до статуту запропоновано відносно кількости членів Екзекутиви (п'ять заступників предсідника), Політичної Ради (12 осіб) та Ради Дорадників (на 20 осіб). Комітетові признається право іменувати екзекутивного директора. Рівночасно встановляється, що УККомітет повинен занімати невтральне становище до американських партій. В дальшому пропонується продовжити мандат Статутової Комісії до наступного Конгресу.

XIX. ДИСКУСІЯ НАД ПОПРАВКАМИ ДО СТАТУТУ

Ред. Богдан Катамай ставить внесок, щоби поправки до статуту прийняти без дискусії. Багато осіб зголошується дс дискусії. Д-р С. Демидчук пропонує надати Контрольній Комісії право контролювати гроші і діяльність УККомітету та право викидати з Комітету тих, що не виконують своїх обов'язків. Д-р Пушкар вважає, що говорено про все, але поминено найважливіше: не встановлено лінії дальшої праці. Вважає за необхідне „дати людям можність виговоритися, бо все буде зле". Знову зголошується багато дискутантів, що починають висловлювати свої погляди, не чекаючи черги. П-ні Івченко, що вміжчасі перебирає провід нарадами, прикликує дискутантів до порядку та заявляє, що уділюватиме права голосу тільки тим, що говоритимуть доречі. В дискусії над запропонованими змінами статуту збирають ще голос: проф. М. Чубатий, Іван І. Іванчук, проф. О. Грановський та цілий ряд інших делегатів. Після дискусії запропоновані зміни прийнято одноголосно.

XX. ВИБІР НОВОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

Конґрес приступає до чергової точки програми: вибору нового Конґресового Комітету. Від Номінаційної Кмісії здає звіт прф. М. Чубатий. Він вияснює, що в підборі осіб до УККомітету Комісія керувалася насамперед можливостями якнайширшої і найкращої репрезентації. Йшло про те, щоби в Комітеті були заступлені представники всіх більших місцевостей, тоді як сама Екзекутива повинна б складатися з осіб навколо одного центру, щоб уможливити її діяння. Номінаційна Комісія пропонує таку листу Комітету:

Екзекутива: проф. Лев Добрянський (Вашинґтон) голова; заступники голови: Дмитро Галичин (Ню Йорк); д-р Лонгин Цегельський (Филаделфія); Михайло Дуткевич (Питсбурґ); Олена Лотоцька (Филаделфія) та Михайло Ветухів (Лос Анджелес, Каліфорнія); Ева Піддубчишин (Ню Йорк) секретарка; Осип Лисогір (Ню Йорк), касієр.

Політична Рада: голова і екзекутивний директор. Степан Ярема (Ню Йорк). Члени: Гнат Білинський (Филаделфія); д-р Микола Чубатий (Ню Джерзі); д-р Олександер Грановський (Ст. Пол, Мін.); Богдан Катамай (Филаделфія); д-р Роман Криштальський (Питсбурґ); д-р Денис Квітковський (Дітройт); д-р Лука Мишуга (Ню Джерзі); Василь Мудрий (Ню Йорк); д-р Роман Смаль-Стоцький (Мілвокі, Виск.); Августин Штефан (Стемфорд, Конн.) і Кирило Дацко.

Дорадча Рада: Володмир Бакад (Ню Йорк), Пилип Демян і ВасильДовгань (Дітройт), Іван Дужанський (Шикаґо), Богдан Гарасимович (Филаделфія), д-р Степан Коцюба (Ст. Пол), Михайло Хоміщак (Питсбурґ), Степан Куропась (Шикаґо), Анна Левкут (Дітройт), Антін Маланчук (Ню Гейвен, Конн.), Анна Настюк (Нюарк), Тереса Новеичі (Сиракюз, Н. Й.), Василь Омельченко (Ню Йорк), Роман Пристай (Рачестер), Данило Слободян (Елизабет, Н. Дж.), Дмитро Шмаґала і Василь Волянський (Клівленд).

Контрольна Комісія: голова Євген Рогач (Филаделфія);

(Продовження на стор. 4-тій)

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ І СПІВВЛАСНИКОМ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНОВОГО МАЄТКУ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Український Народний Союз

Від Редакції: Идучи назустріч загальним побажанням великої маси нової іміграції, Починаємо друкувати серію загально-інформативних статей про Український Народний Союз в його історичному розвитку. Статті появлятимуться завжди під тим самим заголовком і на тому вамому місці в кожному числі цього щоденника зі середи. Для їх підготовки користуємось існуючими джерелами та опублікованими вже матеріялами, зокрема виданою в 1936 році „Пропам'ятною книгою". З огляду на факт, що з Українським Народним Союзом та його розвитком тісно зв'язаний теж загальний розвиток українського життя в усіх його проявах на цій вільній, американській землі, на ці інформативні статті звертаємо окрему увагу наших читачів.

I.

Початки Української Іміграції в Америці.

Українська іміграція в Злучених Державах та в Америці взагалі належить до найпізніших а в противелності до інших іміграцій, цілком припадкова, доривочна і безпляннова. Її ніхто не організував, про неї ніхто не дбав і нею ніхто не опікувався. Тому й дані про першу іміграцію є досить загальні, зібрані вже тільки пізніше. Але вже й на цій підставі можна виробити собі досить точний образ не тільки того лиха й нужди, що гнали наших людей „в світ за очі" шукати кращої долі, але й про ті безприкладні терпіння і труди, з якими вони цю кращу долю здобували.

До найстарших писаних джерел про українську іміграцію в Америці належить надрукована в коломийському „Народі" (1893) та передрукована „Свободою" стаття „Козака вільної України", о. Агапія Гончаренка, що в 1865 році приїхав до Ню Йорку, довго тиняючись по світі, втікаючи перед російським переслідуванням за свої революційні погляди. Гончаренко твердить, що першими українськими імігрантами в Америці були козаки, що знали дорогу з Камчатки на Курильські острови, звідки вони на байдаках заплили аж до Каліфорнії та Ореґон. Проте, Росія, в порозумінні з Англією, завернула тих смільчаків назад на Камчатку. Українські козаки з Камчатки, згідно з твердженням о. Гончаренка, мали бути теж з капітаном Берінґом, як він з доручення Росії шукав нових земель. Тоді багато з них мало поселитися на Алеутських островах і на Алясці і в кількості около 20,000 залишились там теж після того, як Росія в 1867 році продала Аляску Злученим Державам. Теж деякі чужинні імена в Америці підчас Громадянської Війни переконують про їх українське походження. Докищо, не знайдено можливостей провірити ці перші інформації про найдавнішу українську іміграцію в Америці.

Найстаршим імігрантом в Америці із Західної України був, правдоподібно Іван Макогон зі Залісся в Галичині, що приїхав до цеї країни в 60-тих роках минулого сторіччя. Він копав золото в Колорадо, там заощадив около шість тисяч долярів, опісля поселився в Денвер, де одружився з дочкою властника готелю, опісля сплатив готель і сам став його власником.

Властива українська іміграція почалася на більшу скалю щойно від 1877 року, коли то почали спроваджувати українців із Закарпаття як страйколомів до копалень вугілля в Пенсилвенії. Опісля почалася іміграція зі Західної Галичини й щойно в 90-тих роках м. ст. почали напливати українці зі Східної Галичини й Буковини, як теж і з Наддніпрянщини.

Один з найкращих дослідників української давнини в Америці, о. Нестор Дмитрів залишив у „Свободі" з 1904-го року таку характеристику першої української іміграції в Америці:

„Наші найстарші імігранти поселилися малими гуртками головно по фармах Нової Анґлії, в стейтах Месечусетс, Вермонт, Конектикот і Ню Йорк. Про них не знаємо нічого, бо вони осідали малими купками, звичайно як фармерські робітники, а що вони там остались і не мандрували, як це роблять ще досі фабричні робітники, то це тому, що вони рільники зі старого краю та полюбили ту роботу, бо вона була їм по серці і по душі. Коли б так хто хотів переїхатись по східних стейтах, заглянути в околиці Бостону, той знайшов би там багато нашого народу, особливо з угорської сторони, і той народ вважав би я нашими найпершими імігрантами, що прийшли до Америки ще перед 1870-тим роком. Від року 1875 почалась масова іміграція наших людей з Галичини і з Угорщини до Пенсилвенії. Частина їх залишилась в портових містах, як Ню Йорк і Филаделфія, а згодом розходились по близьких містах. Частину нашого народу везли агенти на Далекий Захід, але таки найбільша частина залишилася в Пенсилвенії".

Деякі інтересні сліди перших українських імігрантів подибується в поодиноких американських і чужомовних виданнях. В книжці про „Подорожі і діла капітана Джана Смита", основника першої британської колонії в Джеймставн у Вірджінії. Його переселенці, що виробляли смолу і соду, мали слов'янські прізвища, а Смит сам, десь біля 1603 року, бував на українських землях над Дніпром і в Галичині над Дністром. Вірджінія Компані оф Лондон, згадуючи про тих перших поселенців в 1619 році, зараховує їх до тих, що „прибули з Польщі", до якої належали тоді величезні простори українських земель.

Деякі сліди українських поселенців в Америці подибується теж в працях польського дослідника, Мечислава Гаймана, який подає, що в 1610 році прибув до Вірджінії, разом з лордом Делеваром, першим її губернатором, теж д-р Лаврентій Богун. Гайман, вправді, називає його „поляком", але з однаковим правом, або і більше з огляду на чисто український характер імени і прізвища, можна вважати його за українця.

Проте всі ці сліди є тільки слідами і вони ще чекають свого дослідника. Документально про українців в Америці можна говорити тільки від того часу, як в Европі почалася масова іміграція, отже в другій половині минулого сторіччя.

(Чергова стаття: Початки організованого українського життя в Америці.)

Зміни у відношенні до інвалідів

Сьогодні тим американським громадянам, що мали нещастя стати з тих чи інших причин інвалідами, живеться значно легше, аніж тим інвалідам, що жили на кілька десятків років перед нами. Тоді вважали, що інваліди не здібні заробити собі на хліб, ніхто не затруднював їх і вони мусіли цілковито залежати від своїх родин, або ж покладатися на добродійні установи. Тепер же закон визнає, що інваліди мають певні можливості працювати, треба лише розвити їх певні здібності, щоб компенсувати фізичні обмеження, або й цілковито перемогти їх. Цей новий погляд на інвалідів є втілений у федеральній і державній програмах фахового перевишколу інвалідів.

Недавно на цю тему була поміщена стаття в "New York State Industrial Bulletin", де пишеться, що досі всі закони, які стосувалися інвалідів, лише намагалися трохи поліпшити долю певних категорій — сліпих, глухих і німих. Щодо федеральних робітників і службовців, які були поранені при виконанні службових обов'язків, Конгрес лише передбачав виплату допомоги на інвалідність. Перший закон про цю виплату був прийнятий 1882 року. Такий стан був до 1920 року, коли в Конгресі пройшов акт, що відбиває сьогоднішній погляд на інвалідів, що, при належному вишколі, їх можна затруднювати на різних роботах. Цей акт 1920 року передбачав участь держави у фаховому перевишколі осіб, які стали інвалідами в наслідок праці в індустріяльних підприємствах. Термін „фаховий перевишкіл" був знаменним, бо досі інвалідів не перевишколювали, а лише жаліли, їм лише дуже мало допомагали з приватних та державних харитативних фондів. Після акту 1920 року інваліди уже офіційно повинні були розраховувати на державну і федеральну допомогу в справі пристосування до можливостей заробляти собі на хліб.

Хоча акт 1920 року стосувався лише осіб, що втратили працездатність у промисловості і не передбачав ані медичної, ні психіятричної обслуги інвалідів, його наслідки були такі разючі, що Конгрес і окремі стейти побачили потребу запровадити ще ширшу програму. В 1930 році була внесена поправка до цього акту, а саме: до слів „особи, що втратили працездатність підчас праці в промисловості" були додані два значучі слова: „або інакше".

Дальша акція допомоги інвалідам почала розгортатися підчас Другої Світової Війни, коли треба було забезпечити більше робочих рук до промисловості. Тоді були поширені програми перевишколу, щоб допомогти інвалідам — і чоловікам, і жінкам стати до праці. В той же час успіхи медичної допомоги інвалідам війни показали, що ще багато можна зробити мільйонам цивілістів, які постраждали від нещасних випадків, або в наслідку хвороб, щоб покращити їх фізичний стан.

В 1943 році були внесені доповнення до акту, які забезпечили медичну, психіятричну і шпиталеву допомогу всім інвалідам, при чому поняття „інвалід" було дуже поширено, навіть епілептики і паралізовані хворі були підведені під цю категорію.

Ці нові поправки дають позитивну програму допомоги інвалідам, ставлючи наголос швидше на тому, що вони **можуть** робити, а **не можуть**. Остаточною метою є, як передбачує програма, знайти роботу для кожного інваліда, виконуючи яку, він зможе повністю використати всі свої здібності і можливості, розвинені в наслідок перевишколу.

Перевишкіл інвалідів і медична допомога дорого обійдуться і федеральному урядові, і стейтам, та проте він дасть економічний зиск. Уряд Професійного Перевишколу подав, що в 1947-48 році на цю тему потрачено 22,133,634 долярів, при чому було перевишколено 53,131 інвалідів — чоловіків і жінок і підготовано до кваліфікованої роботи. Ще 117,776 осіб було в процесі перевишколу. Всі перевишколені інваліди уже працюють, заробітня платня їх поступово збільшується і вони уже сплатили біля 5 мільйонів самих лише федеральних податків. Вони й надалі платитимуть різні податки, замість споживати їх.

Brand New Book
of
EXCELLENT ARTISTIC PATTERNS
of
OLD UKRAINIAN EMBROIDERIES
Sixteen pages in colorful designs for blouses, jackets, skirts, tablecloths, scarfs and purses.
Price $2.25.
Order now from
SVOBODA BOOKSTORE
P. O. Box 346
Jersey City 3, N. J.

Памяті о. Павла Корсуновського

В м. Тафт, у Каліфорнії, 24 грудня 1949 року відійшов у вічність священик Української Автокефальної Православної Церкви в Америці, протоєрей о. Павло Корсуновський.

Останні роки життя Покійного це були безконечні страждання. Його безліч разів оперовано, бо Покійний мав рака язика і обох легенів, хоч про це останнє і не знав, бо лікарі від нього таїли й він думав, що дихавиця. Приїхавши з Филаделфії до своєї кузинки, пані Катерини Луїс, о. Корсуновський зразу почув себе краще. Каліфорнійський клімат, а найголовніше щира опіка кревних, неначе підняла його на силах і він навіть збирався приїхати до своїх друзів у Голивуді. Та дні його життя були вже почислені й серед страшних мук він упокоївся під американське Різдво. Поховано Покійного 28 грудня 1949 року в тім же Тафт, а в останню дорогу відпровадив його грецький православний священик з Бекерфілд та найближчі кревні.

Покійний о. Павло Корсуновський народився у священичій родині в Чигирині. Свою душпастирську служу почав дияконом у славнім соборі св. Софії в Києві. Був близьким до пізнішого митрополита Василя Липківського та одним з учасників в організації Української Автокефальної Православної Церкви. Впродовж 25 років священствував в Америці по різних парохіях. Хто хоч раз чув, як Покійний правив Службу Божу, той вже ніколи цього не забуде. В ній було щось такого, що могло хіба зберегтись у вікових церковних мурах Софійської Катедралі.

Це був тип священика-добряги, що міг ділитися останнім. Двері Його мешкання все були широко одкриті. Нераз у нього жили люди тижнями, а то й місяцями.

Вірний та щиро відданий своїй Церкві, Покійний завжди був у добросусідських відносинах з братніми по крові українськими католицькими священиками. Ще не так давно взяв участь у похороні канцлера Української Католицької Церкви в Америці, о. Филимона Тарнавського, як теж написав з приводу цієї смерти дуже теплий спогад про Покійного.

Особливо памятають бл. п. о. Корсуновського як члена славної капелі Кошиця. Своїм могутнім басом він був окрасою капелі й проїхав з нею широкий світ та був у близьких приязних відносинах з нашим великим мистцем. Пройшовши наочну школу диригування Кошиця, о. Корсуновський сам виявив себе талановитим диригентом і його церковні хори нераз виступали з великим успіхом перед американцями.

Мав Покійний і письменницький талант. Його спогади і статті охоче містили різні наші газети, було їх багато й в „Свободі". Особливо цікаві були його спомини, присвячені капелі Кошиця. Багато писаних матеріялів лишилось недрукованих і шкода, якби вони не побачили світу.

В час проголошення Злуки Українських Земель в одну Україну в 1919 році, це о. Корсуновський своїм могутнім басом читав цей історичний универсал на Софійському Майдані в Києві. Все був з того гордий і любив про те оповідати. Рівнож любив говорити про Чигирин та його минуле, бо ще до Першої Світової Війни там зберегались перекази про гетьмана Петра Дорошенка та про наше старе козацтво. Особливо любив згадувати, як на Великдень йшлося церковною процесією на старий козацький цвинтар, де священик голосив „Христос Воскрес, козацькі кости;" Того роду традиція зберігалась до самого приходу большевиків.

Покійний о. Корсуновський жив тут самотою. До американського життя ніяк не міг звикнути. Чув себе в Америці безпорадним і опущеним. Оживав, як згадував Софійський Собор, Київ, тріюмфальну подорож Капелі та свій гетьманський Чигирин. Тоді Його очі блестіли і він справді жив, жив — Україною.

Вічна ж Йому память, а Його могилі глибокий поклін від Його друзів у Голивуді.

Василь Ємець.

ДЖЕСУП ВІДБУВ КОНФЕРЕНЦІЮ З ЧЯНҐОМ.

Тайпеі, Формоза, 17. січня. — Подорожуючий амбасадор Злучених Держав, д-р Филип Джесуп, відбув вчора одногодинну конференцію з маршалом Чіянґ Кай-шеком. Чіянґ мав запевнити Джесупа, що він потрапить вдержати Формозу при обмеженій американській допомозі та закликав до дальшої американської допомоги для стабілізації господарства на острові. Сьогодні д-р Джесуп відлетить до Гонґ-Конґу та відвідає теж Манілю, Сінгапур, Рангун і цілий ряд інших міст. В лютому він візьме участь в конференції американських далеко - східних дипломатів, що відбудеться в Ванґконку.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

БОСТОН, МАСС.

Річні збори тов. ім. Е. Коновальця.

На зібранні тов. ім. Е. Коновальця, від. 238 УНСоюзу, явилося 25 грудня поважне число членів — як зі старої громади, так і зі свіжої. Після відкриття зібрання головою П. Морозом, склали звіти за рік 1939: касовий — Д. Бортник і рекордовий — М. Давискиба. Фінансовий звіт виказує, що членських вкладок було $8,920.32, а чистого маєтку має товариство понад $400. У рекордовім звіті замітне, що число всіх членів досягнуло цифри 416. З того дорослих 244, дітей 173. Нових членів прибуло 50, хоч наша квота, назначена Головним Урядом, була 28. У приєднуванні членів працювали: М. Давискиба — з 24 новими, П. Мороз — з 18, І. Слівінський — 6, а В. Ярош 1.

Уряд на Новий Рік такий: Петро Мороз — голова, д-р Д. Вашко — заступник, П. Попович — касієр, Д. Бортник — його заступник, М. Давискиба — секретар, Гр. Костецький — заступник. Як уже було згадане в іншім дописі, нові члени зі скиталицтва відновили товарискую бібліотеку, яка находиться в церковній залі.

М. Давискиба.

КУРКУЛЬСЬКА ВІЛІЯ
ЗБІРКА НОВЕЛЬ
ДОКІЯ ГУМЕННА
Зміст: 1. Пахощі польових квітів; 2. Сосна чекає чуда; 3. Барбос Пятий; 4. Куркульська вілія.
Ціна 15 центів.
Замовлення враз з належитістю слати до:
"SVOBODA"
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

УВАГА! — НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!
СТАРАННЯМ АМЕРИКАНСЬКОГО ЛЕҐІОНУ ІМ. МІНЮ, ПОСТ 1260 ТА УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ, ПОСТ 7. В НЮ ЙОРКУ
: влаштовується :
ВЕЛИЧАВИЙ БАЛЬ
В СУБОТУ, 21. СІЧНЯ 1950
В LENOX ASSEMBLY HALL
256 East 2nd Street, New York City
Дохід з балю призначений на Допомоговий Фонд Українсько-Американських Ветеранів.
Початок в годині 8:30 ввечір. Вступ $1.00 з податком.
До танців буде приграваги добірна Оркестра ВОЛЛІ СТЕКА
Вокальні виступи ФРЕДІ МАННА.
Все українське Громадянство просимо до чисельної участи в цім балю, де весело забавитесь та познайомитесь.

УВАГА! — КЛІВЛЕНД І ОКОЛИЦЯ!
ЗАХОДОМ ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ, Відділ 8, і УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА В КЛІВЛЕНД, ОГАЙО
: уладжується :
В СУБОТУ, 21. СІЧНЯ 1950
В УКРАЇНСЬКІМ НАРОД. ДОМІ, 2253 ВЕСТ 14 СТ.
СВЯТОЧНУ РІЗДВЯНУ ВЕЧЕРУ
з цікавою, різноманітною програмою.
Початок у годині 4:30 пополудні. Вступ $1.25
Гостям раді!

УВАГА! — ВУНСАКЕТ І ОКОЛИЦЯ!
ДРАМАТИЧНИЙ ГУРТОК ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ СВ. МИХАЇЛА
: відіграє :
В НЕДІЛЮ, 22. СІЧНЯ 1950
В ПАРАФІЯЛЬНІЙ САЛІ, 74 ГЕРИС ЕВЕ.
драму на 3 дії Тараса Шевченка
НАЗАР СТОДОЛЯ
Початок точно в годині 3-тій пополудні.
В повищій драмі беруть участь також і новоприбулі. Тому необминіть нагоди побачити гарну драму. Прийдіть самі і кличте своїх знайомих. Драм. Гурток.

УВАГА! ДІТРОЙТ, МІШ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ВАСИЛЬ МУДРИЙ
бувший Голова Української Парляментарної Репрезентації у Львові і загально знаний і шанований нашим народом державний діяч, промовлятиме на
СВЯТІ ЗЛУКИ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ
: яке влаштовує :
ФІЛІЯ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ ЗАХІДНОЇ СТОРОНИ
В НЕДІЛЮ, 22. СІЧНЯ 1950 РОКУ
в годині 3:00 пополудні
В АВДИТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОД. ДОМУ ПРИ МАРТИН І МІШҐЕН УЛ.
Вступ вільний.
Свято отворить Голова Філії УКК Франко Гузіль, а з місцевих бесідників промовить д-р Михайло Дужий. Деклямацію передасть Юлія М. Шустакевич.
Музичну програму виконають: мужеський хор Українського Національного Хору Думка під батутою Івана Атаманція і солісти Українського Оперового Ансамблю Наталка Носенко сопран і Ігор Зайферд тенор. При піяні Богдан Пюрко.
Шановні Громадяни! Світлий момент з історії України, який стався 22. січня 1919 сіяє перед нашим народом як надія, якої наш нарід не зречеться ніколи! Прийдіть звеличати цей пропамятний день — Злуки Українських Земель!

Classified Advertising

FOR CLASSIFIED ADS CALL:
Worth 2-3056
2-3057
2-3058

Великий продаж фортепіянів Спінерса від $195 вгору. Нові Болдвинса всіх типів. Фортепіяни до винайму на всі нагоди. Перебудовуємо і ремонтуємо. Гарантована робота. Ostrovsky Piano Co., Inc. 2035 5th Av. N. Y. LE 4-9067.

46 АКРІВ урожайної землі в повіті Monmouth, N. J. 10 кім. дім, мод. барня. Ціна $20,000. Пишіть William C. Baggitt, Agent, 125 W. Main St. Freehold, N. J. Freehold 8-0539.

Milliners
Жінок, досв. при капелюхах. Стала праця.
BR 9-3992

Bayport, L. I.—New 4 room & Bath fully insulated bungalow, Full cellar, electric kitchen, conv. location, plot 50x100. $8,000. Owner, Bayport 2009 J.

FREE FLOWER BOOK
Write today for Free Illustrated Book — Cultural Directions, Pronouncing Index, Germination Table. — 300 Varieties — Old and New
Many Rare Kinds.
Yours for the Asking.
Send a Postcard Today!
GEO. W. PARK SEED CO.
GREENWOOD 32, S. C.

Lenox, Mass. Modern, Luxurious Inn. 22 rooms, near Tanglewood, especially fine clientele. Good income, large garage. Price only $35,000. Act quick. Emil Metropole, Realtor, 73 North St. Pittsfield, Mass. Phone 6758.

Excellent Set-Up for Novelty Mf'g. Based on Silk Screening & Die Cutting, near Trenton, N.J. Owner going West. Apply Craftways, Lambertville, N.J. or Broker Geo. Webb, New Hope, Pa. 3551.

Nurse, Registered
For Medical Group Practice. Permanent. Phone Mr. Saunders, Boonton, N. J. 8-3000

ВИРОБЛЕНИЙ БИЗНЕС
РЕСТОРАН і БАРА
Властитель продає з причини хвороби. Загальний тижневий прихід 1400 до 2250 дол.
Знаменита нагода
$20,000 готівки, баланц на морґедж. Кличте властит. між 5—7 год. веч
Hempstead 2-8562R

2—5,000 Watt, 110 Volt AC
Homelite Generators, Brand New, Never used. First offer over $1,475
Portchester 5-4200

NORTH BELLMORE. Infants to 6 years boarded; large fenced in yard, television, Wantagh (L. I.) 2-2664 J.

HOUSEWORKER, simple cooking, 2 adults, child. Good home for clean, refined person, $125. New Rochelle 6-5246.

Spotswood, N. J. На продаж дім і бизнес — добрий прихід. Можна розділити, треба бачити, щоб оцінити. Owner, South River, N. J. 6-0978R-1

LOVELY COLONIAL HOME
on U. S. Highway 84, near Florida State Line and famous Okenfenokee Swamp, Good Hunting and Fishing, 40 Acres Beautiful Grounds. Make ideal Winter Home. Can be bought reasonable. Contact Owner.
G. B. LEE, DUPONT, GEORGIA

Пекар-форман, праця в день.
SPISMANN BAKERY
223 Monroe St., Passaic, N. J.
Prescott 8-3391

BUY U. S. SAVING BONDS!

РАДІО

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

З рамені Шкільної Ради міста Филаделфії пані Олена Лотоцька, голова Союзу Українок Америки, виступить у півгодинній програмі на телевізійній стації у Филаделфії WPTZ-TV в годині 1.30 пополуднів четвер, 19-го січня. Буде говорити про Україну, Союз Українок Америки та його діяльність на культурно освітнім полі. При тому буде демонструвати і пояснювати зразки українського народного мистецтва: українську народну ношу та примінення її в модерному вбранні, кераміку, вишивки, деревяні вироби, а також українську бандуру.

ОСЕРЕДОК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ И ОСВІТИ

Є громадська установа, що веде позагрупову й позаконфесійну культурну працю для всіх українців в дусі повної релігійної толеранції.

Осередок УКО існує пять років.

Осередок УКО збирає історичні документи й інші матеріяли історичного значення, згромаджує українські культурні сили, щоб зберігати, підносити й розвивати українську культуру.

Для цієї мети Осередок УКО зорганізував і удержує:

1. Музей-Архів, в якому зібрані матеріяли й переховуються документи, мемуари та інші різного роду архівні памятки української еміґрації;

2. Бібліотеку, що зосереджує в собі всі цінні видання з української культури і періоду від окремих осіб і установ;

3. Збирає матеріяли культурно-історичної вартости між українськими поселенцями в Канаді, Америці та в Европі;

4. Розробляє культурно-історичні матеріяли, розкриває їх культурно-історичну вартість перед українським і неукраїнським світом;

5. Видає праці з української культури, підручники для Рідних Шкіл і Курсів, мемуари з історії й сучасної української культури;

6. Веде Вищі Освітні Курси для підготовки кадрів культурних і освітніх робітників для українських громадських осередків;

7. В міру можливості дає допомогу найздібнішій молоді для осягнення й завершення освіти;

8. Допомагає українському студентству в його студіях з української культури;

9. Гуртує при своїх установах українських учених і культурних діячів;

10. Утримує власний дім, в якому скупчені всі культурні установи Осередку.

Осередок існує виключно на членські вкладки своїх членів і на добровільні жертви українського громадянства.

Зголошуйтесь у члени Осередку! Співпрацюйте з ним і тим спричиняйтесь до його розвитку. Приєднуйте до нього нових членів. Дбайте за спільне добро — за українську культуру!

Продовжуйте й далі присилати до Осередку книжки, часописи, історичні документи, різні архівні й музейні памятки з матеріяльної культури, спомини про визвольну боротьбу українського народу та інші матеріяли.

Головна Дирекція Осередку.
UKRAINIAN CULTURAL and EDUCATIONAL CENTRE
Box 3093, Winnipeg, Manitoba.

З'ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МІШ.

Загальні Збори Філії У. К. Комітету.

Дня 3 грудня 1949 у залі Народнього Дому в Дітройті відбулись Звичайні Загальні Збори філії Укр. Конґресового Комітету в Дітройті, в яких взяло участь около 40 осіб, а в тому числі кількох новоприбулих еміґрантів з Европи.

Зборами проводив п. Дідик, а секретарював п. Дубрівний. Звіт із діяльности управи зложили: голова п. Шустакевич, рекордовий секретар п. Сотник, фінансовий секретар п. Гузіль і касієр п. інж. Дячун.

Зі звіту голови збори довідались, що філія Укр. Конґ. Комітету в Дітройті вповні вивязалась зі своїх обовязків, держачи руку на живчику українського громадського життя цього міста. Зокрема влаштовано бігом ділового року 5 поважних імпрез, в тому 2 національні свята і 3 віча. Товариство удержувало живий контакт зі своїми членами та голова закінчив свій звіт все атуальним апелем про пошанування власного авторитету, без якого громадське життя є не до подумання.

Зі звіту рекордового секретаря п. Сотника Збори довідались, що українці Дітройту і Гемтремку вислали на потреби Централі Укр. Конґ. Комітету протягом останніх двох років около $6,000. Опісля секретар зложив звіт із Конґресу Американських українців який недавно відбувся у Вашингтоні.

Пп. Гузіль і Дячун представили фінансовий стан Т-ва. Касові книги замкнено приходами в сумі $1,159.16 і розходами, а по стороні розходів в сумі $1,045.34.

По звітах управи зложив звіт п. Винничук в імені Контрольної Комісії, одобряючи вповні діяльність Т-ва, а теж поставнесок на уділення абсолюторії уступаючій управі, що загальні збори одноголосно ухвалили.

По звітах приступлено до вибору нової Управи, яку вибрано одноголосно в такому складі: голова: Ф. Гузіль; містоголови: Чириба і М. Дужий; секретар; Юлія Шустакевич фінансовий референт; М. Дужий; Контрольна Комісія: Винничук, Дячун, Ясінська. До Ради Товвриства вибрано: Шустакевича, Дідика, Сотника, Форися, Тимочка і Левкута. Під кінець загальних зборів п. Юліян Ревай вказав на потребу оживлення діяльности Т-ва, як і його значення для цілої нашої спільноти в Америці. Знов п. М. Дужий підкреслив у своєму слові, що між старою і новою еміґраціями мусить панувати повне зрозуміння, толеранція і гармонійна співпраця, так, як це було на зборах цього товариства.

По обговоренні ще кількох справ, звязаних з діяльністю Т-ва, предсідник замкнув збори.

М. Д.

ШІКАҐО, ІЛЛ.

На переселенчий фонд.

Пожертви, зложені з нагоди Листопадового свята, зібрані Ліґою Американців українського походження, в дні 6 листопада ц. р.:

$100: Михайло Петрів; Жіноцтво Т-ва Самопоміч $22.50; по $10: Василь Музика, Теодор Грицюк, Богдан Пелехович, Ем. Тарнавська; по $5: Микола Ґудз, Юліян Киць, П. Мурин, Іван Пишний, Степан Куропась, Іван Кравс, Василь Іващук, Йосафат Литвин, Степан Дзямос, Г. Соломон, Запухляк Микола, Софія Ковча, Евгеній Команишин, Микола Діденко, Андрій Косович, Степан Мадас, Іван Дужанський, Вол. Засадний, Степан Брудний, Г. Брудна, Іван Гудима, Софія Романко, Тарас Шпікула, О. Вишинський; д-р Іванців $4.

По $3: П. Блахурський, М. Баран, І. Дмитрів, І. Рібий, С. Паньків, Г. Матвіїв, С. Тишкевич, В. Доманчук, Т. Мамчук, Катерина Ісків, М. Сапко, М. Шаям. По $2: А. Андрушко, Анна Чуйко, В. Гадучок, М. Дамкович, І. Кордик, І. Прус, Метвиський, Анна Драпак, Ю. Бабій, С. Троць, Марія Щербак, Небор, П. Горимиський, М. Семчишин, В. Любас, В. Сидорик, Й. Дацько, Н. Николишин, М. Бараболяк, Анна Дудик, Е. Вальц, А. Іванів, І. Кобиляк, Т. Подола, К. Андрусечко, П. Боднарчук, Ю. Позняк, М. Ракуш, М. Костів, А. Грицюк, А. Мельник, Васильовський, В. Андрушко, І. Кулинич, Т. Василів, Анна Дзюбитська, Кульчицька, О. Устяновська, Ю. Чаман, А. Грот, Хомич, М. Чаман, М. Ґлушик, С. Зеліпка, Текля Махник, М. Пудик, Р. Рудавський, В. Пилипів, І. Лобойко, П. Дзадзан, П. Семків, Т. Довбак, М. Деткевич, Р. Бараболяк, П. Бараболяк, К. Севацький, Я. Берестенський, Д. Оленько, М. Кришталь, Я. Чорномаз, М. Коцан, І. Косович, М. Дворянин, Я. Германович, О. Штогрин, М. Фединський, П. Луцьків, Анна Горинь, М. Лодзянська, І. Пришляк, М. Куніський, В. Слабий, Е. Деник, Р. Мицик, Г. Гнатишин, І. Коцук, А. Артимович, В. Гриньків, Г. Чикало, М. Кашуль, Г. Кучкуда, Д. Стравшак, О. Кочан, М. Мелешко, Т. Кривовяз, І. Демчук, Параня Костик.

По $: І. Малюк, М. Гуль, З. Федоренко, О. Бобик, М. Тягнибік, Матрона Зуль, О. Мокрицький, В. Черняк, В. Прокіп, Б. Белей, І. Козак, Ю. Гура, С. Копчак, А. Антоновський, Р. Калимон, В. Даців, О. Сорохман, І. Яськів, В. Мамчак, І. Мариняк, В. Матвіїв, А. Боготоб'як, Д. Мельник, Руза Палятичка, Т. Якимишин, М. Обга, А. Чорномаз, П. Ґрудзінський, Катерина Доманчук, О. Крупянник, Б. Білинський, Д. Дакун, П. Глинський, Д. —Ґой, Д. Лесовик, В. Кусин, К. Січевський, М. Бортновський, В. Куртс, Б. Курковський, С. Овчарський, Б. Наконечний, Г. Семочко, Я. Баранський, І. Бурдик, В. Петрів, В. Гринишин, А. Николишин, І. Козак, В. Березовський, М. Куйбіда, П. Бідик, Р. Корош, Л. Лові, І. Штеьмайстер, Ю. Коминецький, Куцнір, Енджейовська, В. Анна, І. Н., М. Долошицький, Ковальчук, О. Целевич, Б. Кузів, Семенчук, Семків, М. Тимчук, Н.Н., Н.Н., Надя Романицька, П. Іванків, О. Децик, М. Джеґановський, Джуґан, Шабатура, Забіяк, Кобеляк, Тимчук, Добранський, Городицький, Ствак, Сень, І. Гринів, Чуба, Разом $580.50. При вході на салю зібрано $131,09. Разом $711.57.

Ліґа Амер. Укр. Поход.
В Шікаґо.

НЮ БРІТЕН, КОНН. — Бр. св. Петра й Павла, від. 254, повідомляє всіх своїх членів, що збори відбудуться в пятницю, 20. січня, в церковній галі, в годині 8. ввечір. Просимо всіх членів прийти і вислухати звіту фінансового за 1949 рік; рівнож буде вибір делеґатів на конвенцію УНС. Уряд на 1950 рік є: П. Роман, предс.; А. Установський, кас.; Т. Вонко, рек. секр.; В. Романишин, фін. секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 252, відбудуться в неділю, 22. січня, в салі при укр. прав. Церкві, 2250 В. Кортез ул., в 12. годині вполудне. Проситься місцевих і позамісцевих членів прийти на збори. Довгуючі члени, коли не прийдуть і не вирівняють свої вкладки, будуть суспендовані. — За уряд: І. Меґас, предс.; Д. Когут, секр.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Бр. св. О. Николая, від. 369, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 22. січня, в гали церковній, точно в годині 4:30 пополудні. Просимо всіх довгуючих прийти і заплатити свої вкладки, бо інакше будуть суспендовані. Уряд на 1950 рік є: І. Климишин, предс.; С. Новацький, заст.; М. Маршу, кас.; І. Колтонюк, заст.; М. Куба, секр.; Г. Верезяк, заст.; А. Деркач, І. Колтонюк і Полива, кастрольори. — М. Куба, секр.

ЕМЕС, МАСС. — Тов. ім. Юрія Вашинґтона, від. 199, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 22. січня, в годині 2. пополудні, в домі Г. Ковба, 398 Northampton Road. На цех зборах буде вибір уряду на 1950 рік і делеґата на конвенцію. Просимо всіх членів явитись, бо не приявний член підлягає карі згідно зі статутом від $1 до $5. — За уряд: И. Доскоч, предс.; Г. Ковба, кас.; Г. Матурняк, секр.

КУРТІС БЕЙ, МД. — Сестр. Неп. Зач. Пресв. Діви Марії, від. 290, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбуваються все в другу неділю по першім, в годині 2. пополудні, в гали парафіяльній. Гросимо всіх приходити і приводити нових членів та вписувати свої діти до У. Н. Союзу. В минулу неділю на річних зборах затверджено той самий уряд на 1950 рік: А. Хімяк, предс.; М. Іванюк, секр.; Юлія Коллор, кас. За місяць лютий відбудуться збори в неділю, 12. лютого. Просимо всіх членів прийти бо буде вибір делеґатки і інші справи до полагодження. — М. Іванюк, секр.

CHICAGO, ILL. — Yearly meeting of Birth of Holy Virgin Society, Br. 259, will be held Sunday, Jan. 22, at 1903 W. 51st St., at 2:00 P. M. Election of officers will be held. Your presence is requested.—P. Trusiak, Treas.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. — Річні збори Бр. св. Димитрія, від. 288, відбудуться в неділю, 22. січня, в годині 2. попол., в гали парафіяльній, 235 Карбон ул. Уряд просить членів явитися, бо буде вибір уряду і делеґата на конвенцію УНС. — За уряд: М. Врус, предс.; Д. Мушастий, кас.; А. Даннлюк, секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 5, відбудуться в суботу, 21. січня, в годині 7:30 ввечір, в гали У. Д. Г. Клюбу, 31-14 — 30 Евня. Просимо всіх своїх членів і членниць прийти на збори, бо є дуже важні справи до полагодження. Буде звіт контр. комісії за минулий рік. Уряд на 1950 рік вибраний: М. Ґалан, предс.; М. Ливицький, заст.; Г. Василик, кас.; С. Антонишин, заст.; П. Барнич, секр.; Я. Галатин, заст.; І. Сидор, Е. Кривень і М. Заровений, контр. комісія; Н. Табака, Г. Сененько, Марія Якимiцька і Анастазія Періг, контр. хворих; Е. Кривень, капітан; А. Палам і І. Марко, хорунжі; І. Сидор, організатор. На цих зборах буде вибір делеґата на конвенцію УНС. Збори будуть відбуватися в третю суботу по першім. — За уряд: М. Ґалан, предс.; Г. Василик, кас.; П. Варнич, секр.

ЙОНГСТАВН, О. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 140, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться для вибору нового уряду на 1950 рік в неділю, 22. січня, зараз по співаній Сл. Божій, в церковній гали, 526 Вест Рейн Еве. Всі члени повинні прийти на збори. — За уряд: С. Роган, предс.; І. Кравець, секр.-кас.

СЛИКВІЛ, ПА. — Річні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 126, відбудуться в неділю, 22. січня, точно в годині 2. пополудні, в гали церковній. На порядку деннім буде звіт контролі і урядників з цілорічного діловодства, вибір уряду на 1950 рік і інші важні справи. Тому просимо всіх місцевих і позамісцевих членів ічленниць прийти на означений час. — За уряд: І. Павлечко, предс.; Г. Дидів, секр.-кас.

ДЖАНСТАВН, ПА. — Відділ 360 повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбудуться 22. січня, в годині 1. пополудні, в У. Н. Домі, 630 Мейпл Еве. Обовязком кожного члена і членниці є прийти хоч раз на рік на річні збори. Буде звіт уряду і контр. комісії за минулий рік та вибір уряду на 1950 рік. Наш відділ ще не виконав призначеної нам квоти нових членів. Якщоб кожний член вписав свої діти і внуки, то наша квота була б виконана подвійно. — За уряд: В. Олексюк, предс.; Ф. Ковчак, секр.-кас.

ПОДЯКА

Отсим складаю найсердечнішу подяку **Вп. Панству АНАСТАЗІЇ і ЙОСИФОВІ БІЛОВУСАМ** та їх синові **СЛАВКОВІ,** 23201 Hoover R., Van Dyke, Michigan, за те, що допомогли мені приїхати до ЗДА і пригорнули мене впродовж 2-ох місяців у свойому високо гостинному домі. Щире спасибіг!

Вдячний
Д-р Ілько АНДРУСЯК.

ПОШУКУВАННЯ

АННА ПЕТРИШИН шукає **ОЛЕКСУ „Сяха" ПЕТРИШИНА.** Хто знає про него зволить повідомити на адресу:
53 State Street,
Fairport, N. Y.

Пошукую ІВАНА БЕДНАРЧИКА, зі села Городисько, повіт Добромиль. Шукає:
ІВАН ДРЕВНЯК,
c/o D. Gerych,
706 McIntyre Bldg., Winnipeg, Man., Canada.

ПОШУКУЮ
НОВАК МИХАЙЛА і НОВАК ІВАНА
із Нової Жучки, Буковина.
Прошу голоситись до:
IVAN BASISTEI
656 Solano Ave., Los Angeles 12, Calif.

АННА СІКОРА пошукує стрия **МАКСИМА СІКОРУ,** або його рідню, які виїхали ще перед першою війною до ЗДА. Пан Сікора роджений в Моршині, повіт Долина, Галичина. Хто знає про него, або він самий прошу писати:
АННА СІКОРА,
54½ Richmond St., Newark 3, N. J.

Потрібно старшої української ЖІНКИ до загальної домашньої праці. Мусить бути відповідальна і охоча до праці. Харч і місячна платня, добрий дім. Писати або голоситися до:
Mrs. MARTIN PASTUSYEK
2448 W. 9th St., Chester, Pa.

ЗВУКИ УКРАЇНИ
MELODIES of UKRAINE
100 українських пісень під нотами на один голос і з повним текстом.
Зладив і видав
ДМИТРО АНДРЕЙКО.
Ціна 75 центів
Замовлення враз з належитістю слати до:
SVOBODA
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.
З Канади треба платити тільки американською валютою

УКРАЇНСЬКІ СТІННІ КАЛЕНДАРІ
НА
1950
РІК
- У гарних кольорах
- Календаріюм друковане українською мовою
- Свята означені читким червоним друком

Ціна 30 ц. один
На C. O. D. не висилаємо.
Належитість треба посилати разом із замовленням.

ОСІНЬ НА ФАРМІ
[ ] Фарма
[ ] Хата, навколо цвіти
[ ] Дівчинка з псом
[ ] Гарний вид фарми. Діти, кури свині, пес
[ ] Діти їздять на санках у зимову пору
[ ] Наталка Полтавка
[ ] Тайна вечера
[ ] Матір Божа Неустаючої Помочі.
[ ] Святе семейство
[ ] Фарма. Діти годують качки
[ ] Зимовий вид
[ ] Христос добрий пастир
[ ] Серце Ісуса Христа
[ ] Серце Пресвятої Діви Марії
[ ] Свята Родина
[ ] Гарний вид фарми
[ ] Дитина в ліжку, ангел охороняє
[ ] Різдво Христове
[ ] Св. Николай роздає дарунки дітям
[ ] Гетьман Мазепа
[ ] Our Lady Fatima
[ ] Дівчинка з каченятками
[ ] Веселе щасливе дитяче життя
[ ] Під тихий вечір у лісі
[ ] Божий Гість

Замовлення слати на адресу:
"SVOBODA"
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребами по ціні так низькій як ___ $150
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer.
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as $150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

Comfortable air conditioned
Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVENUE,
NEWARK, N. J.
and IRVINGTON, N. J.
Essex 5-5555
OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимається похоронами
В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET
NEW YORK CITY
Tel. ORchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPPEL:
707 PROSPECT AVENUE
(cor. E. 155 St.)
Bronx, N. Y.
Tel. MElrose 5-6577

ЧЕТВЕРТИЙ КОНҐРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

(Продовження зі стор. 2-гої)

члени: Іван Іванчук (Дітройт), Мирон Леськів (Нюарк), Пантелеймон Ковалів і Микола Гаврилко (Ню Йорк.)

Три місця в Раді зарезервовано для нових організацій-членів УКК.

Над запропонованою листою кандидатів розгортається широка дискусія. Ставиться цілий ряд нових кандидатів, пропонується зміни в поданій листі та мотивується їх. В спірних кандидатурах переводиться голосування і остаточно Комітет вибирається в запропонованому складі.

На пропозицію ред. Б. Катамая Конґрес висловлює подяку тим, що досі працювали в Комітеті для добра української справи та які тепер до Комітету не входять, зокрема дотеперішньому його голові, Степанові Шумейкові.

Нововибраний голова Комітету, проф. Лев Добрянський, дякує за вибір та запевняє, що всіми своїми силами здійснюватиме ідеї, видвигнені в його програмовій доповіді.

(Дальше буде).

ТАРЗАН, ч. 2260. Загроза з Джунглів.

Тоді, як Тарзан і Ніта приглядалися чудесній переміні, викликаній ліком Фила....

...велетенська гиена-звірюка зближалася до прогалини.

Миттю малпочоловік занюхав звіра і скочив на рівні ноги.

Без жадної осторогі хижак вискочив з корчів і кинувся не на Тарзана, а на несвідомого печерного чоловіка.